

May 2013

ນັກລົງທຶນຢ່າງພາລາ: ບໍລິສັດຫວຽດນາມ ແລະ ຜູ້ໃຫ້ທຶນກຳລັງຂັບເຄື່ອນ ວິກິດການໄຂ່ວຄວ້າເອົາທີ່ດິນຢູ່ໃນກຳປູເຈຍ ແລະ ສປປ ລາວ ແນວໃດ

1) ພາກສັງລວມ

ກຳປູເຈຍ ແລະ ສປປ ລາວ ແມ່ນຢູ່ໃນສະພາບການຖືກສວຍໂອກາດທາງດ້ານວິກິດການໄຂ່ວຄວ້າເອົາທີ່ດິນ, ທີ່ໄດ້ມີການຂັບເຄື່ອນໂດຍ 'ນັກລົງທຶນຢ່າງພາລາ' ຫວຽດນາມ. ບົດລາຍງານນີ້ເປີດເຜີຍໃຫ້ເຫັນເຖິງວິທີການທີ່ບໍລິສັດຍັກໃຫຍ່ຂອງຫວຽດນາມສອງບໍລິສັດຄື: ຫວງແອງເຢຍລາຍ (HAGL) ແລະ ກຸ່ມບໍລິສັດຢ່າງຫວຽດນາມ (VRG) ທີ່ໄດ້ເຊົ່າຜົນດິນຂະໜາດໃຫຍ່ໃນການເຮັດສວນປູກຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ ແລະ ກຳປູເຈຍ, ໂດຍທີ່ເຮັດໃຫ້ເກີດຜົນທີ່ເປັນໄພຕໍ່ກັບຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມ. ການຜູກພັນອັນໃກ້ຊິດເພື່ອເຮັດໃຫ້ເກີດມີການສໍ້ລາດບັງຫຼວງຂອງບຸກຄົນຢູ່ໃນວົງການທາງດ້ານການເມືອງ ແລະ ທຸລະກິດໄດ້ມີສ່ວນເຮັດໃຫ້ເຂົາເຈົ້າຫຼົບຫຼີກການຖືກໂທດຕາມກົດໝາຍໄດ້, ຂໍ້ຕົກລົງທາງທຸລະກິດແມ່ນຖືກປົກປິດເປັນຄວາມລັບ ແລະ ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບການສະໜອງທຶນຈາກທະນາຄານ ດອຍຊ໌ ແບງຄ໌ (ທະນາຄານ ດອຍຊ໌ ແບງຄ໌) ແລະ ສະຫະພັນການເງິນສາກົນ (IFC).

ຄວາມກົດດັນອັນໜັກໜ່ວງສຳລັບທີ່ດິນ ເພື່ອປູກຢ່າງພາລາແມ່ນມີແຮງຂັບເຄື່ອນມາຈາກຄວາມຕ້ອງການທີ່ມີເພີ່ມສູງຂຶ້ນ ແລະ ລາຄາກໍ່ສູງຂຶ້ນ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນມາຈາກປະເທດຈີນ. ໃນຖານະທີ່ເປັນຜູ້ຜະລິດຢ່າງລາຍໃຫຍ່ທີ່ສຸດອັນດັບທີສາມຂອງໂລກ, ຫວຽດນາມຈຶ່ງເປັນຜູ້ທີ່ມີບົດບາດອັນສຳຄັນຢູ່ໃນໂລກ, ແລະ ບໍລິສັດ HAGL ແລະ ກຸ່ມບໍລິສັດ VRG ເປັນຜູ້ຄຸມການຜະລິດຢູ່ພາຍໃນປະເທດ. ເນື່ອງຈາກເກີດມີຂໍ້ຈຳກັດທາງດ້ານທີ່ດິນຢູ່ໃນປະເທດຂອງເຂົາເຈົ້າແລ້ວ, ທັງສອງບໍລິສັດຈຶ່ງໄດ້ຫັນເຂົ້າມາສູ່ປະເທດເພື່ອນບ້ານຄື: ກຳປູເຈຍ ແລະ ສປປ ລາວ.

ລັດຖະບານກຳປູເຈຍ ແລະ ລັດຖະບານ ສປປ ລາວ ໄດ້ອະນຸມັດທີ່ດິນຂະໜາດໃຫຍ່ໃຫ້ ແລະ ບໍ່ໄດ້ໃສ່ໃຈກັບກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປົກປ້ອງສິດທິມະນຸດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມເລີຍ. ຮອດທ້າຍປີ 2012, ເນື້ອທີ່ດິນຢູ່ໃນກຳປູເຈຍ 2.6 ລ້ານເຮັກຕາ ແມ່ນໄດ້ຖືກປ່ອຍໃຫ້ເຊົ່າ, ໃນນັ້ນ 1.2 ລ້ານເຮັກຕາຂອງຈຳນວນນີ້ແມ່ນສຳລັບຢາພາລາ. ຊາວທ້າຍເປີເຊັນຂອງທີ່ດິນນີ້ແມ່ນຖືກອະນຸມັດໃຫ້ກັບເສດຖີທຸລະກິດ 5 ຄົນທີ່ມີອິດທິພົນທີ່ສຸດຂອງກຳປູເຈຍ, ເຊິ່ງນີ້ເປັນຕົວຢ່າງອັນງ່າຍໆວ່າ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ມີຄ່າຂອງປະເທດໄດ້ຖືກບຸກຄົນທີ່ມີອິດທິພົນໄຂ່ວຄວ້າເອົາແນວໃດ ເຊິ່ງເຂົາເຈົ້າກຳລັງຮັ່ງມີຂຶ້ນຢ່າງໄວວາ, ໃນຂະນະທີ່ປະຊາກອນຂອງປະເທດຈຳນວນໜຶ່ງສ່ວນສາມຍັງດຳລົງຊີວິດຢູ່ດ້ວຍເງິນລາຍຮັບຕໍ່າກວ່າ 0.61 ໂດລາຕໍ່ມື້. ໃນຂະນະດຽວກັນ, ຢູ່ໃນ ສປປ ລາວ, ກໍ່ມີເນື້ອທີ່ດິນຢ່າງໜ້ອຍ 1.1 ລ້ານເຮັກຕາ ທີ່ໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ມີການສຳປະທານທີ່ດິນຕາມຂະບວນການທີ່ໝາຍໄວວ່າຂາດການປົກສາຫາລື ແລະ ເປັນການບັງຄັບໄລ່ທີ່ອອກໄປ.

ຜົນກະທົບທາງລົບຈາກກິດຈະກຳຂອງບໍລິສັດ VRG ແລະ HAGL ແມ່ນເປັນເລື່ອງຍາກທີ່ຈະກ່າວໄປເກີນຄວາມເປັນຈິງໄດ້. ຄົນຜູ້ທຳອິດທີ່ຮູ້ວ່າບໍລິສັດໄດ້ຮັບການອະນຸມັດໃຫ້ທີ່ດິນແລ້ວ ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອເຫັນລົດດູດມາຮອດແລ້ວ. ຄອບຄົວທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບແມ່ນມີຄວາມທຸກຍາກ, ປະເຊີນກັບບັນຫາການອິດເຂົ້າ ແລະນ້ຳ ແລະໄດ້ຮັບຄ່າຊົດເຊີຍພຽງເລັກນ້ອຍ ຫຼືບໍ່ໄດ້ເລີຍກໍ່ມີ. ປ່າຊ້າ ແລະຂຸມຝັງສົບຂອງບັນພະບູລຸດຂອງຄົນໃນທ້ອງຖິ່ນຖືກທຳລາຍ. ເມື່ອເຂົາເຈົ້າຕໍ່ສູ້, ຊຸມຊົນກໍ່ຈະປະເຊີນໜ້າກັບຄວາມຮຸນແຮງ, ການຈັບກຸມ ແລະການກັກຂັງດ້ວຍມືຂອງກອງກຳລັງຮັກສາຄວາມສະຫງົບຂອງກຳປູເຈຍທີ່ມີອາວຸດຄົບມື ເຊິ່ງເປັນຜູ້ໄດ້ຮັບເງິນເດືອນຂອງຜູ້ລົງທຶນ.

ທັງສອງບໍລິສັດມີສ່ວນພົວພັນຢູ່ໃນການຖາງປ່າໄມ້ທີ່ບໍ່ເຄີຍຖືກແຕະຕ້ອງມາກ່ອນຢູ່ພາຍໃນ ແລະເກີນເຂດສຳປະທານຂອງເຂົາເຈົ້າ, ເຊິ່ງກໍ່ເປັນການຂັດກັບຂໍ້ບັນຍັດຕ່າງໆໃນກົດໝາຍ. ບໍລິສັດ HAGL ຖືກກ່າວຫາວ່າ ໄດ້ເຮັດສັນຍາກັບເສດຖີທີ່ມີອິດທິພົນຂອງກຳປູເຈຍ ເພື່ອຕັດ ແລະປຸງແຕ່ງໄມ້ຈາກບ່ອນສຳປະທານຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເຫັນໄດ້ວ່າບໍລິສັດທຸ່ນສ່ວນຂອງບໍລິສັດ VRG ມີສາຍພົວພັນຂັ້ນສູງກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານກຳປູເຈຍ ແລະເປັນທຸ່ນສ່ວນກັບບໍລິສັດຄ້າໄມ້ເຖືອນຊື່ດັງນຳອີກ.

ຄວາມລັບຂອງບໍລິສັດແມ່ນເປັນປັດໃຈອັນສຳຄັນອັນໜຶ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ບໍລິສັດ HAGL ແລະ VRG ບົດບັງຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງທາງດ້ານຜົນປະໂຫຍດໃນການຖືຄອງຢາງພາລາ ເຊິ່ງເຫັນໄດ້ວ່າ ມີການອະນຸຍາດໃຫ້ເກີນລະດັບທີ່ກົດໝາຍກຳປູເຈຍອະນຸຍາດໃຫ້ໃນການຖືສິດການສຳປະທານຫ້າ ຫາສິບຫົກເທົ່າ ຕາມລຳດັບ.

ເຈົ້າໜ້າທີ່ລັດຖະບານຢູ່ໃນປະເທດກຳປູເຈຍ ແລະ ສປປ ລາວ ມີສ່ວນອັນສຳຄັນຢູ່ໃນບັນຫານີ້. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັບໂບະອະນຸຍາດການສຳປະທານໃນທາງທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ ແລະກໍ່ບໍ່ສາມາດດຳເນີນການອັນໃດໄດ້ເມື່ອບໍລິສັດ HAGL ແລະ VRG ບໍ່ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍເຫຼົ່ານີ້ແບບເປີດເຜີຍ. ເຖິງແນວໃດກໍ່ຕາມ, ບໍ່ມີທາງໃດທີ່ຈະໄປເອົາຜິດກັບບໍລິສັດ HAGL ຫຼື VRG ທີ່ບໍ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ວຽກທີ່ຜິດກົດໝາຍຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້, ແລະທັງສອງບໍລິສັດຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍດ່ວນ.

ນັກລົງທຶນຢ່າງພາລາ

ເປັນການເປີດເຜີຍບົດບາດອັນທຳອິດຂອງຜູ້ໃຫ້ທຶນສາກົນຢູ່ໃນການໄຂ່ວຄວ້າເອົາທີ່ດິນເຫຼົ່ານີ້. ທະນາຄານດອຍຊ໌ ແບງຄ໌ ເປັນຜູ້ຖືທຸ່ນຫຼາຍລ້ານໂດລາຢູ່ໃນທັງສອງບໍລິສັດ, ໃນຂະນະທີ່ IFC ເຊິ່ງເປັນປົກໜຶ່ງໃນການສະໜອງເງິນຂອງທະນາຄານໂລກນັ້ນກໍ່ລົງທຶນຢູ່ໃນບໍລິສັດ HAGL. ການລົງທຶນເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນກົງກັນຂ້າມຊັດເຈນກັບທັງຄຳໝັ້ນສັນຍາຕໍ່ສັງຄົມຂອງສະຖາບັນຕໍ່ກັບຫຼັກການປະຕິບັດທີ່ມີຈັນຍາບັນ ແລະຍືນຍົງ, ເຊິ່ງດຽວກັບພາລະບົດບາດອັນຕົ້ນຕໍຂອງທະນາຄານໂລກທີ່ຈະລຶບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ.

ບົດລາຍງານນີ້ຍັງສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງການຂາດກົດລະບຽບຄຸ້ມຄອງສາກົນ ເພື່ອປ້ອງກັນບໍລິສັດ ແລະຜູ້ໃຫ້ທຶນໃນການເລັ່ງການໄຂ່ວຄວ້າທີ່ດິນຢູ່ໃນປະເທດທີ່ທຸກຍາກທີ່ສຸດຂອງໂລກ. ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ດຳເນີນມາດຕະການຕໍ່ໄປນີ້ຢ່າງເລັ່ງດ່ວນຄື:

- ລັດຖະບານຂອງກຳປູເຈຍ ແລະ ສປປ ລາວ ຄວນຈະຍົກເລີກການສຳປະທານຂອງບັນດາບໍລິສັດຕໍ່ໄປນີ້ຄື: ອ້າຍນ້ອງເຮັງ (Heng Brother), CRD, ຫວງ ແອງ ໂອຢາດາບ (Hoang Anh Oyadav),

ຫວງ ແອງ ມາງ ຢາງ (Hoang Anh Mang Yang), ກູງບຸກ (Krong Buk), ດອງຟູ (Dong Phu), ດອງ ໂນ (Dong Nai), ຕັນ ບຸ່ນ (Tan Bien), ບໍລິສັດ ຫວງ ແອງ (Hoang Anh) ອັດຕະປື, LVFG, HAGL ເຊກອງ ແລະບໍລິສັດ ຫວຽດ-ລາວ;

- ລັດຖະບານທັງສອງປະເທດຄວນໂຈະທຸກວຽກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອື່ນໆຂອງບໍລິສັດ VRG ແລະ HAGL, ໃຫ້ມີການສືບສວນເບິ່ງການດຳເນີນການຂອງບໍລິສັດ ແລະສົ່ງດຳເນີນຄະດີໃນບ່ອນທີ່ພົບເຫັນມີກົດຈະກຳທີ່ຜິດກົດໝາຍ;
- ທັງສອງລັດຖະບານຕ້ອງຄວນຢຸດການຕັດໄມ້ຜິດກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສຳປະທານ ແລະລົງໂທດຜູ້ກະທຳຜິດທຸກຄົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
- ທະນາຄານ ດອຍຊ໌ ແບງຄ໌ ແລະ IFC ຄວນໃຊ້ຂັ້ນຕອນເລັ່ງດ່ວນ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ບໍລິສັດ HAGL ແລະ VRG ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂຂອງກຮ່ອງທາງດ້ານກົດໝາຍຂອງສະຖາບັນການເງິນ ແລະສິ່ງແວດລ້ອມຂອງບໍລິສັດ ແລະຕໍ່ທາງສັງຄົມ. ສະຖາບັນການເງິນທັງສອງຄວນຖອນອອກຈາກການສະໜັບສະໜູນບໍລິສັດ HAGL ແລະ VRG ຖ້າບໍລິສັດບໍ່ດຳເນີນການແກ້ໄຂໃຫ້ຄົບຖ້ວນສຳເລັດພາຍໃນຫົກເດືອນ;
- ທາງ IFC ຕ້ອງດຳເນີນການທົບທວນຄືນໃນລະດັບກ້ວາງຂວາງຕໍ່ກັບການໃຫ້ບໍລິສັດສາຂາທາງດ້ານການເງິນກູ້ຢືມເງິນ ແລະສ້າງຍຸດທະສາດເພື່ອເພີ່ມຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ການລົງທຶນດັ່ງກ່າວ;
- ທຸກລັດຖະບານຈະຕ້ອງສ້າງ ແລະບັງຄັບໃຊ້ກົດລະບຽບທີ່ປະຕິບັດໄດ້ໃນສາກົນຕໍ່ກັບການແກ້ໄຂເລື່ອງການໄຂ່ວຄວ້າທີ່ດິນ. ກຸ່ມຜູ້ນຳ G8 ຄວນໃຫ້ເວລາກັບການໃຫ້ສັນຍາຢູ່ໃນກອງປະຊຸມສຸດຍອດຂອງເຂົາເຈົ້າໃນເດືອນມິຖຸນາ 2013 ເພື່ອຄຸ້ມຄອງກົດຈຳການລົງທຶນໃນທີ່ດິນຂ້າມຊາດຂອງບໍລິສັດ ທີ່ໄດ້ລົງທະບຽນຢູ່ພາຍໃນປະເທດຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ. ລັດຖະບານທີ່ວ່າໂລກຄວນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບົດແນະນຳຄວາມສະໝັກໃຈວ່າດ້ວຍການປົກຄອງທີ່ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕໍ່ກຳມະສິດ, ລວມທັງການນຳເອົາເຂົາເຈົ້າເຂົ້າສູ່ຊຸດມາດຕະຖານການປະພຶດປະຕິບັດທີ່ຜູກມັດທາງດ້ານກົດໝາຍສຳລັບບໍລິສັດລົງທຶນໃສ່ດ້ານທີ່ດິນ.

2) ຂໍສະຫຼຸບຕົ້ນຕໍ

- 1) ນັກລົງທຶນຢາງພາລາໃໝ່, ບໍລິສັດ ຫວງ ແອງ ເຢຍ ລາຍ ແລະ ກຸ່ມບໍລິສັດຢາງຫວຽດນາມ ກຳລັງທຳລາຍວິຖີຊີວິດຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະສິ່ງແວດລ້ອມຢູ່ໃນໄລຍະເລັ່ງດ່ວນໃສ່ຢາງຂອງເຂົາເຈົ້າຄື:
 - ບ້ານຢູ່ໃນພື້ນທີ່ບ່ອນໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກການສຳປະທານຢາງພາລາທີ່ບໍລິສັດເຫຼົ່ານີ້ ຫຼືບໍລິສັດສາຂາຂອງເຂົາເຈົ້າເປັນເຈົ້າຂອງນັ້ນແມ່ນສູນເສຍທີ່ດິນ ແລະປ່າໄມ້ໄປຈຳນວນມະຫາສານ. ດ້ວຍຜົນທີ່ເກີດຂຶ້ນມານັ້ນ, ຫຼາຍຄອບຄົວກຳລັງປະເຊີນໜ້າກັບຄວາມທຸກຍາກ, ໃນຂະນະທີ່ປ່າຊ້າ ແລະຊຸມຝັ່ງສົບຖືກທຳລາຍໄປ;
 - ກຸ່ມຊົນເຜົ່າຕ່າງໆແມ່ນໄດ້ຮັບຜົນຢ່າງຮຸນແຮງຈາກຜົນກະທົບເຫຼົ່ານີ້ເປັນສ່ວນໆໄປ, ແມ້ວ່າສິດທິທີ່ດິນ ແລະຊັບພະຍາກອນຂອງເຂົາເຈົ້າຈະມີການປົກປ້ອງພິເສດພາຍໃຕ້ກົດໝາຍສາກົນກໍຕາມ;
 - ບັນດາບໍລິສັດເຫຼົ່ານີ້ ຫຼືກຸ່ມບໍລິສັດສາຂາຂອງເຂົາເຈົ້າເປັນຜູ້ຖາງປ່າໄມ້ທີ່ບໍ່ເຄີຍແຕະຕ້ອງມາກ່ອນຢ່າງຜິດກົດໝາຍ, ເຊິ່ງກໍ່ລວມມີທັງໄມ້ແດງ ແລະຊະນິດໄມ້ທີ່ປົກປ້ອງອື່ນໆ ທັງທີ່ຢູ່ພາຍໃນ ແລະເກີນເຂດສຳປະທານຂອງເຂົາເຈົ້າ;

- ໂອກາດໃນການຈ້າງຄົນເຂົ້າເຮັດວຽກຢູ່ໃນສວນປູກຂອງບໍລິສັດ HAGL ແລະ VRG ແມ່ນມີຈຳກັດ. ໃນບ່ອນທີ່ເປີດໃຫ້ມີການຈ້າງງານຢູ່, ສະພາບການເຮັດວຽກພັດບໍ່ດີ.

2) ບໍລິສັດ ຫວງ ແອງ ເຢຍ ລາຍ ແລະ ກຸ່ມບໍລິສັດຢ່າງຫວຽດນາມ ໄດ້ມີການລະເລີຍຕໍ່ກົດໝາຍຢ່າງເປັນລະບົບ:

- ບໍລິສັດ ຫວງ ແອງ ເຢຍ ລາຍ ແລະບັນດາບໍລິສັດຫຸ້ນສ່ວນແມ່ນໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດໃຫ້ເນື້ອທີ່ດິນທັງໝົດ 81,919 ເຮັກຕາ. ຢູ່ໃນນີ້, 47,370 ເຮັກຕາແມ່ນຢູ່ກຳປູເຈຍ, ເຊິ່ງຕາມກົດໝາຍແລ້ວແມ່ນຈະຈຳກັດໃຫ້ໄດ້ພຽງແຕ່ 10,000 ເຮັກຕາ ຕໍ່ບໍລິສັດເທົ່ານັ້ນ;
- ກຸ່ມບໍລິສັດຢ່າງຫວຽດນາມ ແລະບັນດາບໍລິສັດຫຸ້ນສ່ວນແມ່ນໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດໃຫ້ເນື້ອທີ່ດິນທັງໝົດ 200,237 ເຮັກຕາ, ຢູ່ໃນນີ້ 161,344 ແມ່ນຢູ່ກຳປູເຈຍ. ອັນນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າບໍລິສັດ VRG ແລະ ບໍລິສັດສາຂາມີການຖືຄອງທີ່ດິນທັງໝົດເກີນຂີດຈຳກັດທີ່ກົດໝາຍອະນຸຍາດສືບທັກເທົ່າ;
- ຄວາມສາມາດຂອງທັງສອງບໍລິສັດທີ່ໄດ້ມີການຄອບຄອງສຳປະທານທີ່ດິນເກີນລະດັບກົດໝາຍກຳນົດຢູ່ໃນກຳປູເຈຍ ແມ່ນເຫັນວ່າເປັນຜົນເກີດຂຶ້ນມາຈາກການປົດບັງຄວາມເປັນເຈົ້າຂອງຜົນປະໂຫຍດໃນລະດັບອັນຊັບຊ້ອນຂອງບໍລິສັດແຊລ;
- ທັງສອງບໍລິສັດໄດ້ສ້າງສາຍພົວພັນກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ການເມືອງລະດັບສູງຂອງກຳປູເຈຍ ແລະໄດ້ຈ້າງເອົາສະມາຊິກຂອງກອງກຳລັງຮັກສາຄວາມປອດໄພຕິດອາວຸດເວນຍາມເຂດສຳປະທານຂອງເຂົາເຈົ້າ;
- ທັງສອງບໍລິສັດໄດ້ລະເລີຍຕໍ່ການປົກປ້ອງທາງດ້ານສັງຄົມ ແລະສິ່ງແວດລ້ອມຕາມກົດໝາຍຢ່າງເປີດເຜີຍໃນໄລຍະຜ່ານມາໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບໂທດອັນໃດ. ບໍລິສັດ ຫວງ ແອງ ເຢຍ ລາຍ ຍອມຮັບຕໍ່ສັງຄົມວ່າ ການດຳເນີນການຂອງເຂົາເຈົ້າຢູ່ໃນສອງປະເທດແມ່ນບໍ່ເປັນໄປຕາມກົດໝາຍ;
- ທາງອົງການ Global Witness ໄດ້ສະແດງຫຼັກຖານຢູ່ໃນບົດລາຍງານນີ້ຕໍ່ບໍລິສັດ HAGL ແລະ VRG ຢູ່ໃນເດືອນ ສິງຫາ 2012, ທີ່ສະເໜີໃຫ້ເຂົາເຈົ້າດຳເນີນງານຂອງຕົນເອງໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍແຫ່ງຊາດເປັນຢ່າງໜ້ອຍ, ລິເລີ່ມຂະບວນການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ້ງກັບຊຸມຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ແລະເປີດເຜີຍເອກະສານ ສຳຄັນຕໍ່ສັງຄົມ. ປະກົດວ່າບໍ່ມີບໍລິສັດໃດດຳເນີນການອັນໃດຕາມການຮ້ອງຂໍເຫຼົ່ານີ້ນັບແຕ່ນັ້ນມາ.

3) ສະຫະພັນການເງິນສາກົນ ແລະ ທະນາຄານ ດອຍຊ໌ ແບງຄ໌ ກຳລັງໃຫ້ການສະໜອງເງິນໃນການດຳເນີນງານຂອງບໍລິສັດ ຫວງ ແອງ ເຢຍ ລາຍ ແລະ ກຸ່ມບໍລິສັດຢ່າງຫວຽດນາມ ເຂົ້າໃນການລະເມີດຄຳໝັ້ນສັນຍາຕໍ່ສັງຄົມ ແລະສິ່ງແວດລ້ອມຂອງເຂົາເຈົ້າຄື:

- ສະຫະພັນການເງິນສາກົນລົງທຶນປະຈຸບັນ 14.95 ລ້ານໂດລາ ຢູ່ໃນກອງທຶນຂອງຫວຽດນາມ ເຊິ່ງຖືຫຼັກຊັບເກືອບທັງເປີເຊັນຢູ່ໃນບໍລິສັດ ຫວງ ແອງ ເຢຍ ລາຍ;
- ທະນາຄານ ດອຍຊ໌ ແບງຄ໌ ມີຄວາມສຳພັນທາງດ້ານສະຖາບັນຫຼາຍດ້ານກັບບໍລິສັດ ຫວງ ແອງ ເຢຍ ລາຍ, ລວມທັງຖືຫຸ້ນຈຳນວນ 3.4 ລ້ານຫຸ້ນ, ເຊິ່ງມີມູນຄ່າເກືອບ 4.5 ລ້ານໂດລາ. ທະນາຄານຍັງຖືຫຸ້ນຈຳນວນ 1.2 ລ້ານຫຸ້ນຢູ່ໃນບໍລິສັດ ດົງຟູ (Dong Phu) ທີ່ເປັນບໍລິສັດຢູ່ໃນກຸ່ມບໍລິສັດຢ່າງຫວຽດນາມ, ທີ່ປະຈຸບັນມີມູນຄ່າເຖິງ 3.3 ລ້ານໂດລາ;

- ທັງສະຫະພັນການເງິນສາກົນ ຫຼື ທະນາຄານ ດອຍຊ໌ ແບງຄ໌ ບໍ່ໄດ້ດຳເນີນການເອົາໃຈໃສ່ທີ່ພຽງພໍຕໍ່ກັບ ບໍລິສັດ HAGL ແລະ VRG ໃນການໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຄຳພັນສັນຍາໃນການເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ທາງດ້ານສັງຄົມ ແລະສິ່ງແວດລ້ອມ.

4) ຫຼັກຖານທີ່ໄດ້ສະແດງຢູ່ໃນບົດລາຍງານນີ້ເຂົ້າກັນກັບຮູບແບບຄວາມຫຼົ້ມເຫຼວຂອງການປົກຄອງ ແລະການລະເມີດສິດທິມະນຸດທີ່ເກີດຂຶ້ນຢູ່ໃນກຳປູເຈຍ ແລະ ສປປ ລາວຄື:

- ຮອດທ້າຍປີ 2012, ລັດຖະບານກຳປູເຈຍໄດ້ໃຫ້ສຳປະທານທີ່ດິນທັງໝົດ 2.6 ລ້ານເຮັກຕາ. ອັນນີ້ເທົ່າກັບ 73% ຂອງທີ່ດິນສາມາດປູກຝັງໄດ້ຂອງປະເທດ ແລະມີຈຳນວນ 400,000 ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຢູ່ໃນແຕ່ສະເພາະສິບສອງແຂວງເທົ່ານັ້ນ;
- ລັດຖະບານ ສປປ ລາວ ໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ການສຳປະທານທີ່ດິນຢ່າງໜ້ອຍ 1.1 ລ້ານເຮັກຕາ, ເທົ່າກັບຫ້າເປີເຊັນຂອງເນື້ອທີ່ປະເທດ. ອັນນີ້ໄດ້ມີຜົນກະທົບຕໍ່ບ້ານທັງໝົດທີ່ວ່າປະເທດປະມານ 13%;
- ຢູ່ທັງສອງປະເທດ ການສຳປະທານທີ່ດິນແມ່ນໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ຢູ່ພາຍໃນປ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ແລະ ຖືກຮັບຮູ້ວ່າເປັນຕົວຂັບເຄື່ອນຕົ້ນຕໍໃນການທຳລາຍປ່າໄມ້;
- ບັນດາຊຸມຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ແລະກຸ່ມອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ຜູ້ທີ່ອອກປາກເຕົ້ວ່າກັບການໃຫ້ສຳປະທານເຫຼົ່ານີ້ແມ່ນຕົກຢູ່ໃນທ່າປະເຊີນໜ້າກັບໄພຂົ່ມຂູ່ ແລະການລະເມີດສິດທິມະນຸດເພີ່ມຂຶ້ນທີ່ກະທຳການໂດຍບໍລິສັດ ແລະອຳນາດການປົກຄອງຂອງລັດ. ເມື່ອປະຊາຊົນໃຊ້ຄວາມພະຍາຍາມຈະເອົາທີ່ດິນ ແລະປ່າໄມ້ຂອງເຂົາເຈົ້າກັບຄືນ, ເຂົາເຈົ້າຖືກຂົ່ມຂູ່, ຖືກກັກຂັງ ແລະແມ້ແຕ່ຖືກກອງກຳລັງຮັກສາຄວາມປອດໄພຍັງຢູ່ໃນການໄດ້ຮັບເງິນເດືອນຂອງຜູ້ສຳປະທານນັ້ນ.

5) ຍັງບໍ່ທັນມີກອບກຳນົດຂອງສາກົນໃນການຜູກມັດ ເຊິ່ງຈະສາມາດກຳຈັດບັນຫາການໄຂ່ວຄ້ວາເອົາທີ່ດິນ ແລະການດຳເນີນການຜິດກົດໝາຍຂອງບໍລິສັດຕ່າງໆເຊັ່ນ: ບໍລິສັດ ຫວງ ແອງ ເຢຍ ລາຍ ແລະ ກຸ່ມບໍລິສັດຢາງຫວຽດນາມ. ຈຳເປັນຕ້ອງມີກອບກຳນົດດັ່ງກ່າວເລັ່ງດ່ວນ ເພື່ອປ້ອງກັນການລ່ວງລະເມີດຢູ່ໃນປະເທດຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ກຳປູເຈຍ ແລະ ສປປ ລາວ, ເຊິ່ງເປັນບ່ອນທີ່ລັດຖະບານບໍ່ສາມາດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍທີ່ໄດ້ອອກແບບມາເພື່ອປົກປ້ອງປະຊາຊົນພົນລະເມືອງທົ່ວໄປ.

ເມື່ອໄດ້ສືບຕາມເບິ່ງແລ້ວ, ທາງບໍລິສັດ HAGL ຍືນຍັນວ່າມີສ່ວນປູກຢາງພາລາໃນເນື້ອທີ່ທັງໝົດ 46,752 ເຮັກຕາ ຢູ່ໃນກຳປູເຈຍ ແລະ ສປປ ລາວ, ແຕ່ກໍປະຕິເສດບໍ່ຮູ້ເລື່ອງຂີ້ຂັດແຍ້ງກັບຊຸມຊົນທ້ອງຖິ່ນ ຫຼືການມີສ່ວນພົວພັນກັບກົດຈະກຳຜິດກົດໝາຍ. ໃນຂະນະດຽວກັນນັ້ນ ບໍລິສັດ VRG ໄດ້ກ່າວວ່າ ຫຼັກຖານທີ່ນຳມາສະແດງຕໍ່ເຂົາເຈົ້ານັ້ນບໍ່ແມ່ນຄວາມຈິງ, ແຕ່ກໍໄດ້ປະຕິເສດທີ່ຈະຍືນຍັນເຖິງສະຖານະພາບ ຫຼືການຄອບຄອງການດຳເນີນງານຢາງພາລາຂອງຕົນເອງຢູ່ໃນປະເທດໃດໜຶ່ງ.